

ÇAL, QABOY...

Çalma, - demişdim sənə mən,

Çal, qaboy!

Matəm içindədir Vətən,

Çal, qaboy!

Yumdu gözün millətimin rəhbəri,

Azərbaycanın Atatürk öndəri.

Ümidimiz qalmışkən qürbətə

Dözək necə həmişəlik həsrətə?

Söndü mayaklar mayakı dəryada,

Bağrımızı parçalayan fəryada –

Sən də qoşul, nalə qopar,

Çal, qaboy!

İtkiləri bir də yada

Sal, qaboy!

İtkilərin itkisidir

Bu itki;

Xalqın dərin itkisidir

Bu itki.

Sən ki, onu yüz ildə bir yaratdın,

Ay Allah!

Bəs nə üçün bağrımızı qanatdın,

Ay Allah!

O, Vətəni Yer üzündə tanıtdı,

Səni, məni Yer üzündə tanıtdı.

Ölkəmizi o çatdırdı şöhrətə,

Millətini o mindirdi qiymətə.

İmzamızı imzalara qatdı o,

Hamımızın imdadına çatdı o.

Əməlləri bir sərgidir önümdə

Bu matəm, bu mərsiyəli günümdə.

Çal, qaboy!

Çal, qalmaqda camaatda

Hal, qaboy.

Yox, bu matəm sığmaz
İlə... İllərə..
Yox, bu matəm sığmaz
Ümman güllərə...
Yox, bu itki ayrı bəla,
Ayrı dərd –
Çal, qaboy!
Bu müsibət namərdi də
Edər mərd...
Çal qaboy!
Qərənfillər qızıl xalı-xalçadır,
Göz yaşları büllur-büllur dolçadır.
Adil Allah adamıykən rəhbərim, -
Allah, sənə rəvadırmı, kədərim?!
Şamlar yanır döngə-döngə,
tinbətın, -
Bu şam deyil, ürəyidir milltəin.
Bu tarixi bir amandır, bir ahdır, -
Ağla, xalqım, ağlamamaq günahdır.
Ümidimiz qalmış idi qürbətə, -
Necə dözək bəs əbədi həsrətə?!
Ümidimiz ümitsizlik deyildir,
Neynək... Ölüm sizlik, bizlik deyildir.
Ümidimiz varisədir – şükürlər.
Nəsil-əsil xalisədir – şükürlər.
Çalma, - demişdim sənə mən,
Çal, qaboy!
Matəm içindədir Vətən, -
Çal, qaboy!

14.12.2003.

Qabil

Seçilmiş əsərləri. – B.: Şərq-Qərb, 2004. – S.172-174.

